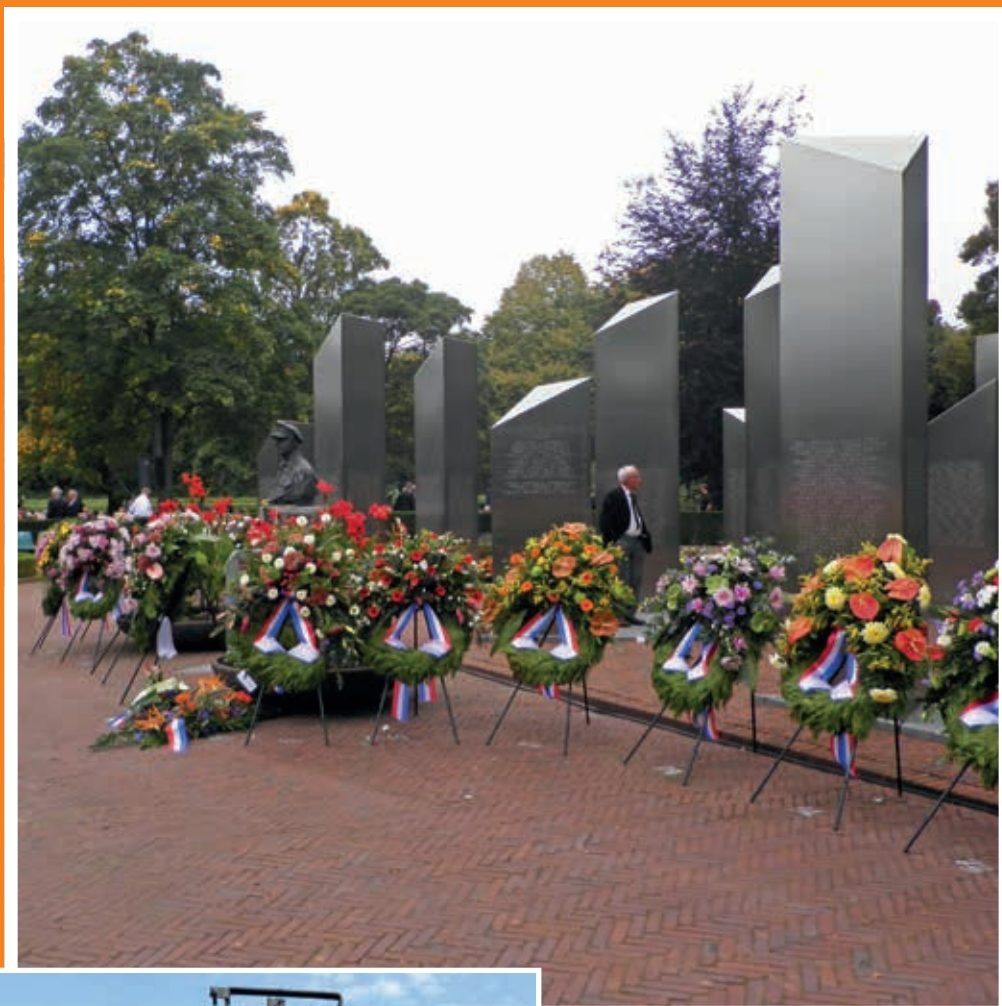

Vaandeldrager

Jaargang 30 - december 2014 - nummer 112

- ✓ Nationale Indië Herdenking Roermond
- ✓ Reünie Indië-bataljons
- ✓ Wolverhampton en Congleton
- ✓ Nog meer 70 jaar herdenken
- ✓ Oefenen, oefenen

DE RODE DRAAD DECEMBER – MAART 1945

In de Vaandeldragers van 2014 kijken we in het kader van “70 jaar na dato” terug op de acties van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”.

In oktober 1944 bombardeerde de Royal Air Force de dijken van Walcheren, ten westen van Veere en in de omgeving van Vlissingen (Fort de Nolle en Fort Rammekens). Hierdoor werd het grootste deel van Walcheren onder water gezet. Op 1 november werd het Zeeuwse eiland van drie kanten aangevallen en op 8 november was Walcheren geheel bezet. Het bezit van de Zeeuwse eilanden was belangrijk voor een veilige toegang tot de haven van Antwerpen, logistiek uiteraard heel belangrijk voor de geallieerden. Op 14, 15 en 16 november vertrok de Irene Brigade naar Zeeland om dit net veroverde gebied te beveiligen.

November 1944. Noord-Beveland. Mannen van de Verkenningssafdeling (Recce) worden gelegerd in Colijnsplaat.

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON

GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

You Tube

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

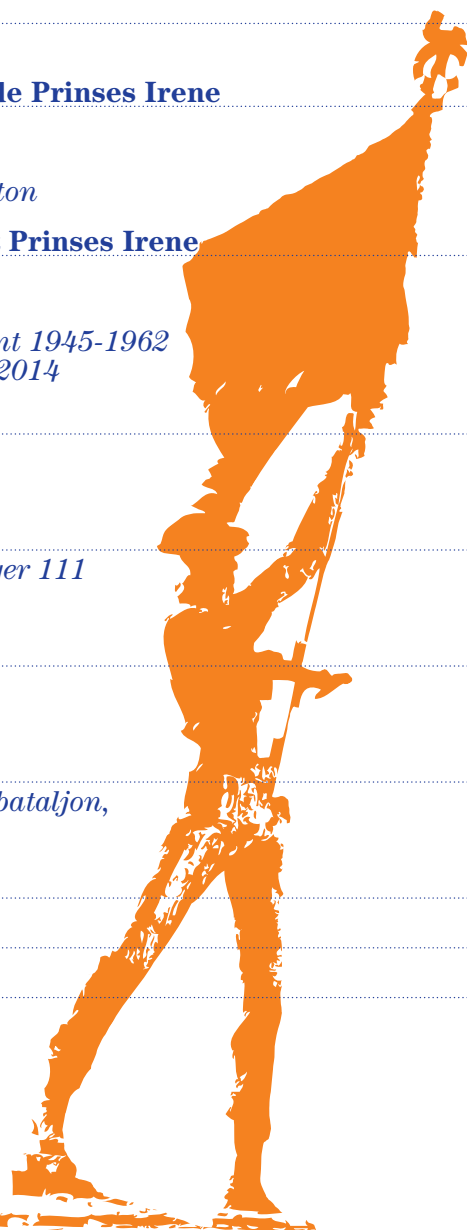
facebook

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:
www.facebook.com/17painfbatGFPI

Inhoud

Van de redactie	2
Van de Regimentscommandant	4
Van de Stichting Brigade en Garde	6
In memoriam	7
Regimentsnieuws	7
<i>Herdenkingsweekend Wolverhampton en Congleton 2014</i>	7
Vereniging Van Veteranen GFPI	9
<i>Goed voornemen voor 2015: organiseer eens een reünie.</i>	9
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	12
<i>“Wetenswaardigheden van onze vereniging”</i>	12
<i>Herdenking Operatie “Market-Garden”, 15 september 2014</i>	13
<i>Jaarlijkse commemoration service in Wolverhampton en Congleton</i>	14
Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene	16
<i>Reünie 4,5,6 en 7 Irene 2014</i>	16
<i>Kerst en Nieuwjaarsgroet</i>	17
<i>27ste Nationale Herdenking Stichting Nationaal Indië Monument 1945-1962 in het Nationaal Herdenkingspark te Roermond op 6 september 2014</i>	18
Vierde bataljon GRPI	19
<i>Het goedkope Leger</i>	19
<i>Oproep 4e Bataljon kopij Vaandeldrager</i>	20
Vijfde bataljon GRPI	20
<i>Uit het dagboek van F. Mulder, 5 GRPI - vervolg van Vaandeldrager 111</i>	20
<i>Oproep 5e Bataljon GRPI kopij Vaandeldrager</i>	22
Zesde bataljon GRPI: S-ireentje 75	23
<i>De bel van Pangkalan</i>	23
<i>Oproep kopij 6e Bataljon GRPI Vaandeldrager</i>	24
Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan	25
<i>Geschiedschrijving van 7 Irene, aangeleverd door leden van het bataljon, - vervolg van Vaandeldrager 111.</i>	25
Genootschap Vrienden van de Fuseliers	27
Bataljonsflitsen	28
Bataljonsnieuws	32
<i>Bravo “Eagles” in Oostdorp</i>	32
<i>Een bericht van de laatste CV90-strijders binnen het bataljon</i>	32
<i>D Compagnie oefent MANOST-concept in de strook</i>	33

Colofon

Jaargang 30, nummer 112
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 1.800 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Deadline nummer 113
20 februari 2015

Hoofredactie:
Hans Sonnemans
E hans.sonnemans@onsbrabantnet.nl

Eindredactie:
Luc Vermeulen, Kol der Fus b.d.
E l.vermeulen1@on.nl

Redactie:
Nico Boom, Lkol der Fus
René Bergen Henegouwen, Kap der Fus
Charrel van Sambeeck, Aooi der Fus
Frank Peters, Maj der Fus
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 ZG Oirschot
T 040 - 2665662 en 040 - 2665678
E 17painfbat@mindef.nl

Voorpagina:
Op 6 september vond de 27e Nationale Herdenking
plaats bij het Nationaal Indië Monument in Roer-
mond; hier een deel van de gelegde kransen bij de
gedenkszuilen.

Vormgeving & Druk:
G3M - Grafisch & MultiMedia Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Fotografie:
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Wim ter Horst
Erik Jan Peels, Kpl1 der Fus
Erik Keuker Kpl1 der Fus

Website:
www.fuseliers.nl

Nationaal Militair Museum

Op 11 december opent Zijne Majesteit de Koning het Nationaal Militair Museum, gevestigd in een groot nieuw gebouw in Park Vliegbasis Soesterberg in Soest. Na vele jaren van voorbereiding, gaan het voormalige Legermuseum en het Militair Luchtvaart Museum hierin samen. Het Nationaal Militair Museum vormt samen met het Marinemuseum in Den Helder, het Mariniersmuseum in Rotterdam en het Marechausseemuseum in Buren, één nieuwe organisatie: de stichting Defensiemusea.

Als nieuwe vestigingsdirecteur van het Mariniersmuseum, heb ik in de afgelopen maanden het gebouw, maar vooral ook de nieuwe expositie van het Nationaal Militair Museum zien groeien. Vele puzzelstukjes, op zich vaak al de moeite waard, maar het was verrassend om de hele puzzel compleet te zien; tijdens de bezichtiging op de familiedag voor medewerkers, eind november. Er staat een bijzondere presentatie over heden en verleden van onze Nederlandse krijgsmacht, voor een breed publiek.

Betekenis Irene Brigade

Toch realiseer ik me dat de kijk op dat verleden heel veel kan veranderen, zeker in de ruim dertig jaar dat ik hierbij betrokken heb mogen zijn. In 1984 verzucht “onze generaal” Rudi Hemmes in het boek “Ik zou wéér zo gek zijn”, van Hanny S. R. Meijler: “Ben je wel eens door een steegje gelopen, vernoemd naar de Brigade?” Een bestuurslid van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene” moest in 1985 in Wageningen nog uitleggen wat die Brigade dan wel was en dat er ook Nederlanders betrokken waren geweest bij de bevrijding van Nederland.

Nu is dat al niet meer voor te stellen... In deze Vaandeldrager blikken we wederom terug op enkele van de vele herdenkingen in het kader van “70 jaar”. Onze veteranen van de Brigade werden overall warm onthaald, tijdens de evenementen ter gelegenheid van Market-Garden en in Zeeland/West-Brabant.

Jeep en mariniers

In de nieuwe presentatie van het Nationaal Militair Museum is de Irene Brigade en ons Garderegiment Fuseliers zeker ook terug te vinden. Hier hoeft niets meer over te worden uitgelegd. De Brigade is te vinden en te zien in het tijdvak van de oorlogsjaren; maar ook de jeep in “de klas van 1945”, een speciale kinderexpositie, is voorzien van de kleuren van de Brigade (111= Gevechtsgroep II). Maar ook in het deel waar het publiek kennis maakt met tradities van onze hedendaagse krijgsmacht, is een plaats voor ons Garderegiment Fuseliers ingeruimd. De betekenis van het invasie-/Fuselierskoord wordt daar uitgelegd en ook de calvados heeft een plaats gekregen.

Misschien een goed idee om eens te gaan kijken, in het Nationaal Militair Museum (www.nmm.nl) tijdens deze kerstvakantie of anders daarna. Het is zeker de moeite waard. En wat die eerder genoemde jeep betreft, de markerings 111 hebben betrekking op Gevechtsgroep II en laten nu net bij die eenheid de 100 mariniers van de Irenebrigade ingedeeld zijn geweest (van juni 1944 – maart 1945)! Als vestigingsdirecteur van het Mariniersmuseum ben ik daar natuurlijk helemaal tevreden mee!

Ik wens u veel leesplezier maar vooral, namens de gehele redactie, fijne feestdagen en een goed 2015!

November 1944. Middelburg. Een groot deel van de stad was verwoest en stond onder water. Veel bewoners waren geëvacueerd. In de stad werd Gevechtsgroep I gelegerd.

DIE ZIJN ZEKER IN HET NMM GEWEEST!

Beleef een dag om nooit te vergeten in het Nationaal Militair Museum. Een complete dag uit voor jong en oud met tankgevechten, stormbanen, overleven in de natuur en natuurlijk alles over orde en discipline.

**Kijk voor meer info én tickets
op [NMM.nl](https://nmm.nl)**

**NATIONAAL
MILITAIR
MUSEUM**
SOESTERBERG

Van de Regimentscommandant

Door: Nico Boom, Luitenant-kolonel der Fuseliers

Beste Regimentsgenoten,

Dit is alweer de laatste Vaandeldrager van dit bijzondere jaar 2014. Met trots kunnen wij als regiment terugkijken op de vele gebeurtenissen waar wij dit jaar getuigen van mochten zijn. Of het nu ging om de vaandelgroet aan Zijne Ma-

jesteit de Koning ter gelegenheid van het 200 jarig bestaan van de Koninklijke Landmacht, of om de 70e herdenking van de invasie in Normandië of de Operatie Market-Garden; het waren indrukwekkende momenten, waar wij samen met onze oudstrijders van mochten genieten.

Ook is dit jaar gestart met de omvorming naar een gemotoriseerd pantserinfanteriebataljon. Daarmee is een basis gelegd voor de toekomst van ons bataljon en daarmee ook voor ons regiment.

Toch waren er in 2014 ook minder leuke gebeurtenissen te melden. Ik denk hierbij aan het overlijden van onze Korporaal Patrick Lagendijk, de ramp met het toestel MH-17 en de verontrustende gebeurtenissen in het Midden-Oosten. Vooral die laatste twee tonen aan dat het vredesdividend volledig is geïncasseerd en dat de kans dat er in de toekomst een beroep op het regiment wordt gedaan zeer zeker niet is afgenomen.

In deze Vaandeldrager blik ik zoals gebruikelijk even terug op de gebeurtenissen van de laatste paar maanden. Daarnaast zal ik enig licht werpen op de eerste helft van het volgend jaar en die zaken aangeven waar onze focus als paraat deel van het regiment ligt.

Op 9 oktober is het 2e detachement dat voor 4 maanden naar Mali is uitgezonden geweest, in goede gezondheid teruggekeerd van hun missie. Ook over dit detachement van de Alfa Compagnie, onder leiding van Luitenant Holster, bereikten mij berichten over hun uitstekende optreden. Zij hebben als Fuseliers op zeer professionele wijze gefunctioneerd. De omstandigheden waaronder zij

moesten optreden, waren in deze missie wederom zwaar. Zij hebben de goede naam van ons regiment voorbeeldig hooggehouden. Tevens is het Fire Support Team (FST) van de Alfa Compagnie als eerste van de Landmacht op niveau III gecertificeerd. In een complex oefenscenario werd de commandant van het FST samen met de voorwaartse waarnemersgroep en de forward air controller door het Vuursteuncommando (VUSTCO) getest. Met een goed resultaat is het FST door de testen gekomen. Het is dan ook een resultaat waar wij allen trots op zijn.

De Bravo Compagnie heeft zich de afgelopen weken gefocust op het optreden in verstedelijkt gebied (OVG). De compagnie deed het oefendorp Oostdorp aan op het Infanterie Schietkamp (ISK) en het oefenterrein Marnewaard. Hier werden de voorbereidingen getroffen om in januari 2015 een compagniesactie te kunnen uitvoeren in een voorbereid scenario. In dit uitdagende “verstedelijkte” scenario zullen ook aspecten als: manoeuvreren met onze CV-90's, inzet van genie, vuursteun en geneeskundige afvoer worden geïntegreerd.

Ten aanzien van de pilot “gemotoriseerd optreden” is het volgende te melden. Ondanks de nodige opstartperikelen, is de Charlie Compagnie voortvarend met de pilot bezig. Daar waar dat nodig was, is door de compagniesleiding bijgestuurd op het geplande programma. Inmiddels zijn er vele lessen geleerd die goed gebruikt kunnen worden bij de omvorming van de Alfa- en de Bravo Compagnie. In het eerste kwartaal van 2015 zal de Charlie Compagnie nog de nodige zaken beproeven om het inzicht in het toekomstige optreden van de eenheid te vergroten.

Gedurende de oefening “Combined Resolve” in Hohenfels, heeft de Delta Compagnie naam gemaakt met haar optreden onder leiding van een Amerikaans “opposing forces” -bataljon (OPFOR). Door hun uitstekende tactische optreden, verwierven zij de bijnaam: “Ghost Company”. Dit duidde op het feit dat de Amerikaanse eenheden van de 1(US) Cavalry Division geen benul hadden waar onze Fuseliers de volgende keer weer keihard zouden toeslaan. De skills van de mannen en het goede tactische inzicht van de compagniesstaf is ook bij de overige internationale deelnemers niet onopgemerkt gebleven. Direct is het verzoek gedaan om in de eerstvolgende oefening onze Delta

Compagnie weer te mogen inzetten. Helaas voor onze Fuseliers laat het programma dat op die korte termijn niet toe.

Traditioneel bezocht een delegatie van ons regiment, dit jaar voor de 69e maal, de herdenkingsplechtigheden in Wolverhampton en Congleton. Gezamenlijk met Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink, twee echtgenotes van inmiddels overleden oud-brigademannen (Mw. Smit-Davenport en Mw. Mechielse-De Kam) én een detachement van 14 Fuseliers, hebben wij het regiment vertegenwoordigd op de bakermat van de Prinses Irenebrigade. Zoals elk jaar waren het weer indrukwekkende ceremonies en was de gastvrijheid van onze Britse gastheren en -vrouwen overweldigend. Het was wederom een eer om met Kolonel b.d. Herbrink af te reizen en hem te begeleiden om de brigademannen te herdenken die in Engeland zijn achtergebleven.

In de maand december zijn bij alle compagnieën de jaarlijkse afrondende activiteiten uitgevoerd; het Sint-Nicolaas feest, de kerstvieringen en de voorbereidingen om een welverdiend verlof te kunnen genieten. Als regimentscommandant kijk ik terug op een buitengewoon drukke en hectische periode.

Ook 2015 is voor het regiment een zeer belangrijk jaar. Het wordt het jaar waarin het gemechaniseerde 17e Pantserinfanteriebataljon gereorganiseerd moet worden naar een gemotoriseerde eenheid en haar laatste CV-90 voertuigen afstoot. Hier zal in de eerste helft van het jaar absoluut het zwaartepunt van onze inspanningen liggen. Daarbij voert het bataljon in de maand april een oefening uit met twee compagnieën en de complete bataljonscommandopost in het Franse La Courtine. Het derde hoogtepunt waar het complete regiment naar uitkijkt, is de viering van het 70e bevrijdingsjaar. Dit zal gepaard gaan met een uitgebreide ceremonie op 8 mei in Den Haag. Dit ter gelegenheid van de 70e herdenking van de bevrijding van Den Haag.

Terugkijkend op het afgelopen jaar kan ik concluderen dat het een buitengewoon druk jaar was, waarin het bataljon alle zeilen heeft moeten bijzetten om de gegeven opdrachten goed uit te voeren. Op alle niveaus is zeer hard gewerkt en er is heel goed gepresteerd. Zonder de steun van vele regimentsgenoten was dit niet mogelijk geweest. Daarvoor mijn uitdrukkelijke dank.

Het was voor mij een eer om ook dit jaar uw Regimentscommandant te hebben mogen zijn. Ik wens u allen een gezegend Kerstfeest toe en daarbij alle goeds en gezondheid voor 2015.

November 1944. Mannen van Gevechtsgroep I op de Markt in Middelburg.

November 1944. De verwoestingen op Walcheren zijn enorm. Vrouwenpolder staat geheel onder water en de Brigademilitairen lopen gevaar door geplaatste boobytraps.

Van de Stichting Brigade en Garde

*Tekst: Kees Nicolai, Generaal-majoor der Fuseliers b.d.
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*

Never a dull moment

Terugblikkend op wat er binnen het bataljon en Regiment het afgelopen jaar allemaal is gebeurd, waren het de hierbovenstaande woorden, die onmiddellijk bij mij opkwamen. En daar is niets teveel mee gezegd.

Nauwelijks was het bataljon gereed met opwerken tot een operationeel inzetbaar gemechaniseerd bataljon, uitgerust met als hoofdbewapening de CV 90, of het kreeg de opdracht deze gevechtsvoertuigen gereed te maken om in te leveren en zich op te maken voor de ontvangst van nieuw, dit maal gemotoriseerd materieel.

Vervolgens kon worden begonnen aan een nieuw opwerktraject, waarbij (en dat maakt het nog extra complex) al oefenend de nieuwe wijze van optreden verder moet worden uitontwikkeld.

Wat mij daarbij als oud-commandant van de Charlie Compagnie opviel, is een soort van herhaling van de geschiedenis. Vele decennia terug, was het namelijk deze compagnie, die als eerst werd uitgerust met pantservoertuigen, de YP 408. De uit die tijd stammende kreet “Charlie te paard” maakte de nog te voet optredende collega’s van de andere compagnieën stinkend jaloers.

En nu is het wederom de Charlie compagnie, die de spits mag afbijten.

Los van deze “rode draad” moesten er nog vele andere taken worden verricht, zoals bijv. de taak van “Compagnie in de West” (B Compagnie), of als “Force Protection-peloton” in Mali (D Compagnie en A Compagnie), dit nog los van de individuele uitzendingen.

En daarnaast ben je als garde-eenheid ook nog veel tijd kwijt aan het nakomen van ceremoniële verplichtingen, zoals “Prinsjesdag”, maar dit jaar ook als hoogtepunt ongetwijfeld het optreden in Normandië in het kader van de 70-jarige herdenking van de geallieerde invasie. Kortom, nauwelijks tijd om even rustig achterover te leunen.

Ik hoop echter, dat alle actief dienenden bij het bataljon die rust in de periode rond de jaarwisseling wel gegund zal zijn en dat zij van die rust samen met degenen, die hen lief zijn, mogen genieten. Vanaf deze plaats wens ik alle Regimentsleden en allen, die ons Regiment een warm hart toedragen bijzonder prettige feestdagen en een voorspoedig 2015 toe.

Volo et Valeo

November 1944. Een Lloyd carrier van de Verkenningssafdeling (Recce) in Zeeland.

November 1944. Een Buffalo, een Brits amfibisch voertuig, geleend van de Britse genie, werd gebruikt voor patrouilles over het eiland.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en de Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Mogen zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

H.A. Huinder	20 september 2014	Genk (B)
Th. J. van den Boomen	01 november 2014	Eindhoven
Mevr. I. Ubels-Broadhead	20 november 2014	Breda

Vierde bataljon GRPI

T. Boon	2e Cie	september 2014	Rotterdam
J.H. Hellingwerf	Ost Cie	25 oktober 2014	Almelo
J. Richter	Ost Cie	8 november 2014	Bodegraven
G. van der Zwan	Staf Cie	12 november 2014	Barneveld

Zesde Bataljon GRPI

F. Sturm	11 november 2014	Amsterdam
----------	------------------	-----------

Zevende Bataljon GRPI

H. van Dragt	1e Cie	22 november 2014	Epe
--------------	--------	------------------	-----

Regimentsnieuws

HERDENKINGSWEEKEND WOLVERHAMPTON EN CONGLETON 2014

Door: Eerste-luitenant G.P.J. (Geert) van Beek

Op vrijdag 7 november verzamelde zich in alle vroegte een delegatie vanuit het bataljon in de kofiekamer van de bataljonsstaf, om gezamenlijk af te reizen naar Engeland voor de jaarlijkse herdenkingen te Wolverhampton en Congleton. De Fuseliers worden op hun reis vergezeld door Kolonel der Fuseliers b.d. Herbrink en (dit jaar voor het eerst) een tweetal weduwen van oud-strijders; Mevr. Mechielse – de Kam en Mevr. Smit – Davenport.

Na een lange reisdag met de nodige stops bereikte de delegatie uiteindelijk op vrijdagavond het hotel in Wolverhampton, alwaar na een kort moment van opfrissen het diner werd genoten. Tijdens het diner werden de nodige herinneringen opgehaald en raakte 'jong en oud' druk met elkaar in gesprek.

De delegatie is vervolgens hartelijk ontvangen door een afvaardiging van het Royal British Legion die, onder het genot van de nodige drankjes, het verloop van de ceremonie en de overige plichtplegingen van

de zaterdag hebben doorgesproken. Voor de meesten was het daarna tijd om wat slaap in te halen, terwijl de rest nog een afzakkertje deed in een pittoreske pub, één van de oudste van de stad.

Na een korte nacht werd het energiepeil aangevuld met een Engels ontbijt. Vervolgens werd, ondersteund door typisch Engels weer, de eerste herdenking van het weekend bijgewoond. Tijdens een korte, maar daarom niet minder indrukwekkende, ceremonie op de begraafplaats van Jeffcock Road, werd stilgestaan bij alle gesneuvelde strijders en daarbij de in Wolverhampton begraven Irenemannen in het bijzonder.

Volledig doorweekt van de regen verplaatste de delegatie zich van de begraafplaats naar het gemeentehuis van Wolverhampton, waar iedereen persoonlijk is ontvangen door de burgemeester en diens vrouw. De rijk gevulde vitrinekast (waar ook een eerder geschonken Fuselierssabel te bezichtigen was) van

December 1944. Gevechtsgroep II was gelegerd in de omgeving van Vrouwenpolder en was behoorlijk geïsoleerd door het water. Hun posities werden versterkt door buitgemaakte Duitse mitrailleurs en mijnen. Op 15 december kregen ze de beschikking over enkele DUKW's, amfibische voertuigen van Amerikaanse makelij.

December 1944. Met de DUKW's werden patrouilletochten gemaakt door de mannen van Gevechtsgroep II, door het verdronken Zeeuwse land.

de raadszaal trok volop aandacht van de Fuseliers, hetgeen zichtbaar werd gewaardeerd door de burgemeester. Die vertelde op zijn beurt als een ware conservator alle “ins en outs” over de te bezichtigen stukken. Deze collectie is vervolgens door onze regimentscommandant aangevuld door het overhandigen van een prachtige replica van een schilderij, waarvan het origineel in het kantoor van overste Boom is te vinden. Het samenzijn is afgesloten met het maken van een flink aantal groepsfoto's met Kolonel b.d. Herbrink als stralend middelpunt.

Aansluitend is de reis voortgezet richting de tweede bestemming van het weekend; Congleton. Een authentiek hotel in het hart van Congleton werd de uitvalsbasis voor de resterende dagen van het weekend. De delegatie is op de zaterdagmiddag versterkt met Luitenant-kolonel Vrenken, die als Nederlands Liaisonofficier voor het Commando Landstrijdkrachten (CLAS) werkzaam is op het British Army Headquarters in Andover (Hampshire/GBR). Ook in Congleton is de delegatie, maar in het bijzonder Kolonel b.d. Herbrink, welkom geheten door de burgemeester, die de volledige delegatie vervolgens uitnodigde voor het diner.

Strak in het pak verzamelde de delegatie zich met de burgemeester, locoburgemeester en leden van het Royal British Legion aan tafel in een lokaal Chinees restaurant. Terwijl eenieder zich tegoed heeft kunnen doen aan de Chinese specialiteiten volgden speeches zich in rap tempo op, net als de goedgevulde glazen calvados. Het verdere verloop van deze zaterdagavond (en nacht) laat zich raden!

Nadat ook de zondag werd opgestart met een “full

English breakfast” was het tijd om te verzamelen voor de parade door de straten van Congleton. Versterkt door diverse afvaardigingen van o.a. oud strijders, veteranenverenigingen, militairen, hoogwaardigheidsbekleders en lokale autoriteiten voerde de muziekkapel van de Air Force Cadets de stoet aan in een mars die uiteindelijk leidde naar het monument voor alle gesneuvelde militairen. In tegenstelling tot de dag ervoor was het weer prima, hetgeen ongetwijfeld mede verantwoordelijk was voor een indrukwekkende opkomst van belangstellenden langs de route.

Na een korte ceremonie waarbij een indrukwekkende hoeveelheid kransen nabij het monument werd gelegd, voerde de stoet naar de kerk waar de delegatie een herdenkingsdienst bij heeft gewoond. Na de kerkdienst werd het officiële gedeelte afgesloten met een receptie in het gemeentehuis, waar de regimentscommandant ook hier een replica van eerder genoemd werk aan de burgemeester van Congleton overhandigde.

Het resterende deel van de zondag was eenieder vrij in beweging, waarbij sport kijken in de lokale pub de favoriete invulling is gebleken. Uiteindelijk kwam het grootste deel van de groep vroeg op de avond bijeen om gezamenlijk te genieten van een live optreden van de legendarische “one-two band” die allerlei Britse meezingers ten gehore heeft gebracht.

Terugkijkend op een weekend met indrukwekkende ceremonies, volop eerbewijzen aan onze oud strijders en de nodige ruimte voor ontspanning, reisde de delegatie op maandag weer voldaan terug naar Oirschot.

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: Brigade-generaal der Fuseliers Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk

Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom,
contact: vvvgfpi@home.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda. Tel: 06-28265036

Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

GOED VOORNEMEN VOOR 2015: ORGANISEER EENS EEN REÛNIE.

**Tekst: Brigade-generaal der Fuseliers b.d.,
Arie Vermeij. Voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI en per nummer zullen wij doorgaans een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten, of een interview met iemand publiceren. Dit keer besteden wij extra aandacht aan de UNIFIL-reünie.

Fuseliers aanwezig op grote UNIFIL reünie

Op zaterdag 18 oktober jl. werd er een grote reünie gehouden voor degenen die in de periode februari 1979 - november 1985 onder de blauwe vlag van de Verenigde Naties in Libanon hebben gediend. Van de 8000 militairen die destijds werden uitgezonden, waren er zo'n 2000 naar Soesterberg gekomen deel te nemen aan deze reünie.

Onder die reünisten was ook een mooi aantal Fuseliers. Destijds jonge sergeanten, luitenanten en kapiteins, die in Libanon hun eerste ervaringen opdeden in crisisgebieden. Helaas kon uw voorzitter er niet bij zijn vanwege een verblijf in het buitenland. Dat er na de UNIFIL-uitzendingen nog meerdere uitzendingen zouden volgen, daar stond men in Yatar, Haris, Majdal Zun of Al Mansuri niet bij stil. Onder de aanwezigen was ook oud-bataljonscommandant IFOR-2, Generaal-majoor van der Louw, die als jonge luitenant ook uitgezonden is geweest naar Libanon en deel uitmaakte van UNFIL. Ook werd er een aantal oud-Fuseliers waargenomen uit de Schalkhaar-periode. Mannen van het 13de Pantserinfanteriebataljon GFPI. Naast de gebruikelijke plichtplegingen en toespraken was het natuurlijk tijd om verder te gaan met het bijpraten met de oude maten van toen. Vele verhalen kwamen weer naar boven

en onder het genot van een biertje werden die verhalen alsmaar mooier. Mannen die elkaar tientallen jaren niet hadden gezien, vlogen elkaar in de armen. Kreten als "wat zie jij er nog goed uit", "bredere scheiding gekregen?" en "wat heb jij een dikke pens zeg" waren niet van de lucht. Fotoboeken kwamen te voorschijn en tatoes werden aan elkaar getoond. Een mooi gezelschap waar een "buitenstaander" vreemd van zou hebben op gekeken. Maar voor de mannen momenten die goud waard waren en worden.

Naast het samenzijn en stoere verhalen vertellen, konden de reünisten ook een kijkje nemen in het Nationaal Militair Museum (zeker de moeite waard om te gaan bekijken), en een rondritje maken in een CV 90 of de YP-408. Dit witte pantserwielvoertuig werd bestuurd door de, binnen onze gelederen bekende, korporaal Albert Vrijborg.

De Nederlandse Unifil Vereniging (NUV) en de organisatie kunnen terug kijken op een geslaagde dag. Al met al een hele mooie en geslaagde reünie, waarbij ook Fuseliers van onze vereniging acte de préséance gaven (zie foto).

Band tussen veteranen

Het blijft één van de belangrijkste doelstellingen waarvoor wij - inmiddels 11 jaar geleden (11 november 2003) - de VVVGFPi hebben opgericht: DE VERBONDENHEID TUSSEN VETERANEN en daaraan gekoppeld uiteraard erkenning en waardering. Als je met een groep kameraden een missie hebt uitgevoerd en je daarna weer aan de slag gaat in de burgermaatschappij, denk je in eerste instantie nog niet aan de behoefte om contact te blijven houden.

Ervaringen van de VOSKNBPI, de VOSIB en ook mijn persoonlijke ervaring met UNIFIL (Libanon) leren ons dat je die contacten wel meteen moet organiseren, anders kun je elkaar later niet meer terugvinden, als je er wel behoefte aan hebt. Dus help ons en elkaar met het opbouwen en up to date houden van adresbestanden, die o.a. heel nuttig zijn bij het organiseren van reünies.

We zien de afgelopen jaren steeds meer de behoefte opkomen aan specifieke reünies veelal gecombineerd met onze jaarlijkse VVVGFPi-reünie, zoals C-compagnie IFOR-2, VOSKNBPI, SFOR-13, A Compagnie KFOR, VOSIB, Battlegroup 2 Uruzgan, SFIR 5 en twee weken geleden TFE 9 Deh Rawod, etc. Mochten er nog meer mensen of eenheden zijn die het idee hebben om een reünie te organiseren, neem contact met ons op voor ondersteuning, samenwerking, etc.

Als eerstvolgende specifieke reünie zal een SFOR-5 (Bosnië 1998/1999) reünie gecombineerd worden georganiseerd met de VVVGFPi reünie op vrijdag 29 mei 2015, dus noteer dit alvast in je agenda.

Regimentsjaardag donderdag 8 januari 2015

Wij nodigen alle veteranen uit deel te nemen aan de herdenking, regimentscross, lunch en borrel ter gelegenheid van de regimentsjaardag op donderdag 8 januari 2015. Deelname aan de onderdelen naar eigen keuze is uiteraard vrij en gratis; weer een moment om elkaar te ontmoeten. Het hele programma vinden jullie elders in dit nummer en op de website. Graag even aanmelden bij de secretaris: vvvgfpi@home.nl

Veteranen Platform (VP) 25 jaar: gefeliciteerd!

Op 2 oktober is dit jubileum van het VP gevierd met een diner de corps van alle bestuurders van de aangesloten veteranenverenigingen en alle bij het veteranenwerk betrokken autoriteiten. Uit de diverse speeches wil ik twee speerpunten voor het voetlicht brengen.

Ten eerste de nuldelijns zorg.

Wat dit betekent hebben wij al uitgebreid uitgelegd in De Vaandeldrager van juni 2014; kort samengevat omvat dit laagdrempelige hulp aan veteranen met problemen door bekende veteranen die samen met ons op uitzending zijn geweest en ervoor zijn opgeleid. Afhankelijk van de ernst en de aard van de klachten kunnen zij je verder helpen naar een professionele specialistische hulp indien nodig.

De namen van onze nuldelijns-helpers zijn: Dominee Albert van der Velden, de Aalmoezeniers Jan van Lieverloo, Jeffrey Vincentie en Marco Spies, Sergeant-majoor b.d. Martin Faas, de Luitenant-kolonels Andy van Dijk en Henk Laurens en Dhr. Colin Bal. Hun contactinformatie is te verkrijgen via onze secretaris. vvvgfpi@home.nl

Ten tweede de registratie en benadering van actief dienende veteranen.

Vanwege de wet op de privacy zijn de actief dienende veteranen nog niet opgenomen in het VRS (Veteranen Registratie Systeem). Dit zal voor het VP de komende tijd een belangrijk punt zijn in het overleg. Voorlopig vragen wij alle actief dienenden zich aan te melden bij een veteranenvereniging om zo ook de belangen van actief dienende veteranen te kunnen behartigen.

Prettige Kerstdagen en een voorspoedig 2015 toegewenst

Als bestuur kijken we weer terug op een nuttig en succesvol jaar, als we onze doelstellingen tegen het licht houden. We spreken de hoop uit dat jullie de tijd vinden om dit nummer op je gemak te lezen en dat het jullie ook wat inspiratie oplevert om wat onbaatzuchtiger met je omgeving om te gaan en dus wat meer voor je naaste en bijvoorbeeld een medevetaraan over te hebben. Dit zou mogelijk tot goede voornemens kunnen leiden, zoals het organiseren van een reünie in 2015 of 2016, het bijwonen van de VVVGFPi reünie die komend jaar op vrijdag 29 mei wordt gehouden, of het stimuleren en/of helpen van een veteraan met problemen, om in contact te komen met onze nuldelijns-helpers.

Tenslotte is het jullie mogelijk opgevallen, dat in de kop van deze rubriek achter mijn naam en rang de letters b.d. (buiten dienst) staan. Eenieder die mij eind september een felicitatie stuurde of op andere wijze aandacht heeft besteed aan mijn FLO (Functioneel Leeftijd Ontslag), (nogmaals) hartelijk dank!

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending, of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meld je dan gerust aan voor een interview.

Sweaters

Voor diegenen die het veteranentenue wat te stijf vinden, hebben we een hele mooie sweater aangeschaft, voor € 29,50 kunnen jullie deze bij de museumwinkel of tijdens de reünies kopen.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een uniek cadeautje!

Tenslotte omvat ons ledental inmiddels bijna 600 betalende leden, maar we vertegenwoordigen circa 6000 (jonge) veteranen, dus word betalend lid! Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGfPI, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

November 1944. In de nacht van 24 op 25 november landde een Duitse patrouille (25 man) ten westen van Colijnsplaat. De Verkenningsofdeling wist de hele groep gevangen te nemen, hierbij ondersteund door de artillerie. Bij deze actie sneuvelde Luitenant Ian Havelaar (foto linksboven). Twee dagen later werd deze officier, onder grote belangstelling, begraven op het plaatselijke kerkhof.

Februari 1945. De begrafenis van Kpl Doeser, in Arnemuiden omgekomen op 10 februari 1945. Op die dag viel een V1 op het dorp Krabbendijke, met als gevolg vier doden en drie zwaargewonden, waaronder Korporaal Doeser van Gevechtsgroep I

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage

Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:

Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:

nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.

Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Website: www.prinsesirenebrigade.nl

“WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING”

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”

Er was weer van alles te doen in de laatste drie maanden van het jaar. Een kort verslag hiervan.

Reünie Indië-bataljons

Op 10 september hielden de Indië-bataljons een bijzonder geslaagde reünie. U zult daar ongetwijfeld meer van lezen in deze Vaandeldrager.

Operatie Market Garden

In de week van 15 – 21 september werd de Operatie Market Garden herdacht.

Wij waren vertegenwoordigd bij de herdenking in Lommel, Bergeijk, Grave, Wageningen en Nijmegen. De belangstelling was geweldig en dat belooft wat voor de rest van dit jaar en voor 2015 als de bevrijding zal worden gevierd. Op 8 mei zal dat in Den Haag door ons uitbundig worden gevierd. U kunt dat alvast noteren!!!!

Afscheid Thijs van Leeuwen

Op 30 september ging de man met pensioen, die in de gemeente Den Haag alles regelde als er een herdenking werd gehouden. Gelukkig maakt hij nog af waar hij mee bezig was, zodat wij op 8 mei volgend jaar nog kunnen profiteren van zijn kennis en voortreffelijke regelingen.

25 jaar VP

In Doorn werd op 2 oktober, tijdens een diner, herdacht dat 25 jaar geleden het Veteranen Platform werd opgericht. Wij zijn er nog steeds trots op dat onze Vereniging van Oud Strijders één van de oprichters was.

Veteranendag KL

Op 15 oktober werd op de Oude Vliegbasis Soesterberg, bij het nieuwe Nationale Militaire Museum, de Veteranendag voor de Landmacht gehouden. Helaas waren er weinig Fuseliers aanwezig. Tussen de ongeveer tweeduizend veteranen waren er maar een paar.

De Slag om de Schelde

Op 25 oktober werd in Bergen op Zoom de herdenking gehouden van de strijd om de haven van Antwerpen, met uiteraard een flinke bijdrage van oude en jonge Prinses Irene Veteranen.

De bevrijding van Tilburg

Op 26 en 27 oktober is de bevrijding van Tilburg herdacht. Helaas konden we daar geen acte de présence geven.

Herdenking in Engeland

Op 8 en 9 november vond de herdenking plaats in Wolverhampton en Congleton. U vindt daarvan een verslag elders in deze Vaandeldrager.

Wat nog komen gaat

Op 12 december is er weer een beëdiging en koorduitreiking in Colijnsplaat.

Ik hoop dat velen van u in de gelegenheid zullen zijn hierbij aanwezig te zijn.

Ik kijk naar u uit.

HERDENKING OPERATIE “MARKET-GARDEN”, 15 SEPTEMBER 2014

Tekst: Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink

Een stukje historie vooraf

Nadat de Prinses Irene Brigade de verovering van de Belgische stad Beringen op de Duitsers had afgerond, kreeg de brigade de opdracht om zich op 15 september 1944 te verplaatsen naar een verzamelgebied tussen Hechtel en Overpelt (België), om aldaar gereed gesteld te worden voor deelname aan de operatie “Market- Garden”.

In de avond/nacht van 16 op 17 september 1944, werden parachutisten gedropt bij de bruggen nabij Son, Sint-Oedenrode, Veghel, Nijmegen en Arnhem. Op 17 september startten de landstrijdkrachten vanuit Lommel langs de N69 via Valkenswaard, Aalst, Eindhoven, Son, Sint-Oedenrode, Veghel naar Nijmegen en vervolgens naar Arnhem. Vanuit Arnhem zou de Prinses Irene Brigade de leiding nemen en doorstoten naar Harderwijk. Dit was in het kort het plan van Field Marshal Montgomery. Dat het anders verliep is alom bekend.

Lommel

Voor de herdenking van de operatie werden de veteranen van de Prinses Irene Brigade naar Lommel gebracht, het startpunt van de operatie “Market-Garden”. Helaas konden er slechts vier veteranen aanwezig zijn, maar als de begeleiders worden meegerekend, was de vertegenwoordiging van de brigade groter. Na aankomst ter plaatse werden wij uitvoerig door de burgemeester van Lommel welkom geheten, toegesproken en heel hartelijk dank gezegd

voor het terugbrengen van de vrede. Door de aanwezige militairen van de Liberation Task Force werd de start van de operatie aangegeven met het afvuren van dummy-artillerie-vuur, dat harde klappen gaf en heel veel rook.

Hartelijke ontvangst in Bergeijk

Op weg naar Bergeijk in een van de oude voertuigen

Na de kanongeluiden was het tijd om ons te verplaatsen naar de markt in Bergeijk, de eerste gemeente in Nederland die bevrijd werd van de bezetting door de Duitsers.

De rit naar Bergeijk verliep erg langzaam vanwege het vele verkeer, maar aangekomen op het marktplein, werden wij met een gloedvolle toespraak ontvangen door de burgemeester met heel veel dank-

Harde klappen en veel rook!

Vrouw achter het stuur; ereplaats voor Tony Herbrink

woorden voor de teruggebrachte vrijheid. Het plaatselijke muziekkorps bracht veel en goede muziek en ook mag vermeld worden dat de op het plein aanwezige bevolking het idee gaf dat alle inwoners van de gemeente waren uitgelopen om dank te zeggen. Voor ons was dat de reden om de oudste van onze groep te vragen ook een woordje te zeggen. Daaraan werd direct gevolg gegeven. Alvorens te vertrekken overhandigde de burgemeester nog een heel groot boeket bloemen, met daarin een papieren vlag van het Verenigd Koninkrijk!!!

Het was later dan gepland dat wij ons reisje naar Valkenswaard begonnen en onnodig te zeggen dat er nog steeds veel en langzaam verkeer was.

Na aankomst in Valkenswaard bij de Hofnar bleek dat het programma aldaar al zo goed als beëindigd was, maar er was nog ruimschoots voldoende over van het Indisch buffet voor alle personen, die eerst in Bergeijk waren geweest.

Old soldiers.....

Door de goede zorgen van het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene werden alle veteranen en hun begeleiders weer veilig thuis gebracht. Daarvoor onze zeer hartelijke dank.

Drukke op de markt in Bergeijk

JAARLIJKSE COMMEMORATION SERVICE IN WOLVERHAMPTON EN CONGLETON

Het is traditie van de brigade en dus ook van het Garderegiment Fuseliers "Prinses Irene" om de jaarlijkse dodenherdenking (commemoration service) in Wolverhampton en in Congleton bij te wonen. Wolverhampton, omdat daar op het kerkhof aan de Jefcock Road, 23 Nederlandse militairen zijn begraven en Congleton, omdat dat de geboorteplaats is van de "Koninklijke Nederlandse Brigade".

Welkomstdrankje van de Royal British Legion

Vrijdag 7 november vertrokken 15 personen (14 militairen van het Garderegiment Fuseliers "Prinses Ire-

Tekst: Kolonel der Fuseliers b.d. Tony Herbrink

ne" en ook nog 1 veteraan van de brigade). Aanvankelijk stonden er 3 veteranen op de lijst, maar Karel Zwart meldde zich ziek en Max Wolf kon niet mee-gaan, omdat zijn vrouw in het ziekenhuis was opgenomen. De reis naar Calais leverde geen problemen op en ook de reis van 35 minuten over de zeebodem verliep vlot, maar in Engeland werden wij op vele plaatsen geplaagd door vertragingen, waardoor we ruim een uur later dan gepland in Wolverhampton arriveerden. Wij waren op tijd in het hotel om ons diner genuttigd te hebben, voordat het bestuur van de Royal British Legion, afdeling Wolverhampton,

ons kwam verwelkomen met een welkomstdrankje naar keuze. Overste Nico Boom hield een toespraak in perfect Engels en bood de Royal British Legion twee flessen calvados aan, om hen ook kennis te doen maken met dat deel van onze traditie.

In de rolstoel

Op zaterdag 8 november om 10.00 uur waren we present op het kerkhof, waar we kennis maakten met de burgemeester van Wolverhampton, the Right Worshipful, the mayor Mike Heap, die de aanwezige troepen inspecteerde. Achter het muziekkorps gingen wij naar het Nederlandse deel van het kerkhof, waarbij ik zelf werd verplaatst in een rolstoel; niet voor de show, maar omdat mijn linker knie een hekel heeft aan het militaire tempo!

Bij het Nederlandse deel van het kerkhof gaf de voorzitter van de Royal British Legion de leiding over aan de aalmoezenier. Deze zorgde voor de gebeden, de lezing uit de bijbel en het aankondigen van enkele hymnes. Er werden kransen gelegd door Overste Boom en mijzelf, door de burgemeester en door verschillende vertegenwoordigers van verenigingen. Daarna namen 23 Engelse leden van de Airforce plaats achter de 23 Nederlandse graven en werden vervolgens door mij de 23 namen genoemd. Bij elke naam werd door de militair bij het betrokken graf de militaire groet gebracht. Het geheel werd afgesloten met het Nederlandse en het Engelse volkslied.

Ontvangst in de Town Hall

Na deze plechtige herdenking verplaatsten wij ons naar de Town Hall, alwaar de burgemeester ons een hapje en drankje aanbood. Uiteraard werden er ook vele foto's gemaakt, niet alleen door de aanwezige Nederlandse militairen, maar ook door vele anderen. De burgemeester sprak ons toe met lovende woorden over het verleden en het heden en besloot met "be sure to come again next year". Onze regimentscommandant beloofde dat er het volgend jaar zeker weer een detachement aanwezig zal zijn en voegde daaraan toe dat dit uiteraard ook voor mij en mijn collegae gold.

Calvados in Congleton

Na de middag werd de reis naar Congleton gemaakt. Wij hadden daar nog even tijd om wat uit te rusten. Om 19.00 uur arriveerde de burgemeester van Congleton-town, the Right Worshipful, the mayor Denis Murphy and the mayoress Joan Myath. Na de ken-

nismaking begeleidde hij ons naar het Forum Chinese Restaurant voor een maaltijd. Wij allen genoten van de voortreffelijk goede maaltijd en tot onze grote verbazing werden ons aan het slot van de maaltijd enkele glaasjes calvados aangeboden. Van de burgemeester vernam ik dat hij aan de Chinezen gevraagd had te zorgen dat er tenminste twee flessen calvados uitgeschonken konden worden. Onnodig te vermelden, dat er een bijzonder goede stemming was; een echte, goede, vertrouwelijke en vriendschappelijke sfeer. Gedurende en na de maaltijd werd, zowel door de burgemeester als door onze regimentscommandant en een beetje aangevuld door mij, het een en ander over het verleden weergegeven en het aanwezig zijn en het gedrag van de leden van de brigade in Congleton in 1940/1941 geprezen.

Herdenking bij het monument

Op zondag 9 november verzamelden wij om 10.00 uur bij de kantine van de cricketclub om achter de muziek naar de Cenotaph te gaan voor de herdenking en de kranslegging (red. zie Vaandeldrager 108; cenotaph, of cenotaaf is een grafteken voor overledenen die, of elders begraven zijn, of nooit zijn gevonden). Vandaar, wederom met muziek, naar een kerk in de buurt voor een herdenking van de gesneuvelde militairen en burgers. Alles geschiedde op een heel sfeervolle wijze.

Vrije zondagmiddag

De namiddag van die zondag was voor een deel vrij om te gaan en te staan waar men verkoos. Ik zelf bezocht een oud-burgemeester en de regimentsgenoten trachtten uit te vinden waar en hoe de brigadeleden zich in de jaren 1940 en 1941 in de vrije uren bewogen en vermaakten.

Op maandag 10 november om 09.00 uur werd de terugreis naar Nederland aanvaard. Die reis was zonder oponthoud deze keer, bijzonder snel, zodat wij om 20.00 uur al terug waren in de kazerne in Oirschot.

Als slot mag nog gezegd worden dat de commandant en de officieren en onderofficieren van het Garde-Regiment Fuseliers "Prinses Irene" mij op onnavolgbare wijze hebben geholpen, bijgestaan en verzorgd. Ik kan daarvoor alleen maar bijzonder erkentelijk en dankbaar zijn. De mededeling dat ik moest zorgen dat ik er het volgend jaar weer bij moet zijn, geeft moed om door te gaan en de hulp van boven hiervoor te blijven vragen.

Vereniging van Oud-Strijders Indië-Bataljons Garderegiment Prinses Irene

Organisatie: VVVGFI. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. e-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

DB VOSIB (in ruste). H. (Harry) Vleeming, (voorzitter) St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Tel. 026-3118271.

Th. J. (Theo) van Alst (secretaris) Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel 0316-524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl

W.G. (Wim) ter Horst (penningmeester) Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Tel. 0575-510207 e-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

Bankrekening (IBAN): NL13ABNA0532560396 t.n.v. Ver. Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene te Breda.

REÛNIE 4,5,6 EN 7 IRENE 2014

Tekst: Wim ter Horst.

Op woensdag 10 september 2014 vond de jaarlijkse reünie plaats in Oirschot. De organisatie was voor de tweede keer in handen van de Jonge Veteranen, (VVVGFI). Ze hebben het voortreffelijk gedaan. Met name Nicole Hooft en ook haar collegae, zoals Martin Faas en anderen, verdienen een grote pluim. De ontvangsttafel was bezet door actief dienende militairen, die de deelnemers verwelkomden en een leuke attentie voor iedereen hadden. Voor de dames een paraplu en voor de heren een fraaie gegraveerde zakflacon (helaas zonder calvados).

Bij de entree was een tafel gereserveerd met overzichten van die leden, die overleden zijn sinds de vorige reünie. Keurig op volgorde opgesteld en een brandend kaarsje ervoor. Klasse!!

Overzicht in de zaal

De dagvoorzitter was weer Genm. b.d. Leen Noordzij, die op zijn bekende hartelijke wijze iedereen welkom heette en nog eens zijn warme band met de Indië Veteranen benadrukte.

Openingswoord door Genm. b.d. Leen Noordzij

Namen van de overledenen

Bij binnenkomst was er weer het bekende koffie of thee, voorzien van een worsten- of saucijzenbroodje. Geleidelijk aan begon het publiek binnen te komen, zowel eigen vervoer als openbaar vervoer. Ook het busvervoer van Eindhoven NS naar Oirschot was goed geregeld.

Een speciaal woord van welkom was er o.a. voor dhr. en mevr. Smits, die hier aanwezig waren i.v.m. hun relatie met Ferrie van Oort (één van de gesneuvelden van 4 Irene).

Daarna gaf de Genm. b.d. Noordzij het woord aan de voormalig regimentscommandant Overste Henk de Boer, die voor deze gelegenheid aanwezig was, omdat de huidige commandant Overste Nico Boom verhinderd was in verband met de voorbereidingen voor Prinsjesdag, waarna we ons verplaatsten naar de appèlplaats, alwaar bij ons Monument het doden-appèl, herdenking overledenen, kranslegging, c.q. het officiële en ceremoniële plaats vond.

Dodenappèl

De aanwezigheid van de Regimentsfanfare Garde Grenadiers en Jagers, onder leiding van de SM Marcel Mooibroek, gaf hieraan een extra cachet.

Fanfare Garde Grenadiers en Jagers

Deze ceremonie, die mede mogelijk wordt gemaakt door de enorme medewerking van het Regiment is bij een dergelijke reünie altijd het hoogtepunt. De entree en de aanwezigheid van de Vaandelwacht, de aangetreden militairen van het 17e PAINFBAT, het hijsen van de vlag, het luiden van de bel, de kransdragers etc. Wij zijn daar bijzonder dankbaar en spreken hierbij dan ook een welgemeend dankwoord voor uit, zowel aan het Regiment als aan het bestuur van de VVVGFPi, o.a. Nicole Hooft en Martin Faas voor hun vele werk.

Nadat de plechtigheid bij het Monument was beëindigd, volgde een defilé langs Vaandelwacht en Monument en werd teruggekeerd naar het KEK gebouw, waar inmiddels de bar was geopend en er nog een gezellig samenzijn plaats vond, voorlopig tot een uur of twee, want toen was het tijd voor de traditionele Indische maaltijd in de eetzaal.

Ook dit jaar waren de maaltijd en de bediening weer keurig verzorgd door het vertrouwde personeel van Paresco en de kwaliteit en smaak was voortreffelijk. Na deze maaltijd werd door de dagvoorzitter Genm. b.d. Leen Noordzij een dankwoord gericht aan het adres van de Paresto mensen, hetgeen met een daverend applaus werd begeleid. Voor de officiële afsluiting van deze dag werd traditioneel nog het "Veteranenlied van 7 GRPI" gezongen versterkt door een al op leeftijd zijnde "Cassette Recorder". Dat dit in de smaak is gevallen hebt u kunnen lezen in het vorige nummer van de Vaandeldrager, geschreven door Martin Faas.

Na de officiële afsluiting was er nog gelegenheid om de bijeenkomst voort te zetten onder het genot van een kop koffie, thee of iets sterkers. Hiervan werd ook volop gebruik gemaakt.

Al met al is het een fantastische dag geworden en we kijken al met gretige ogen uit naar een volgende keer. Ik sluit dan ook af met de groet: "SELAMAT TOT OVER EEN JAAR"

KERST EN NIEUWJAARSGROET

Het Dagelijks Bestuur (in ruste) van de Vereniging Oud Strijders Indie Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene; Harry Vleeming, Theo van Alst en Wim ter Horst, wenst u en allen die u lief en dierbaar zijn Prettige Kerstdagen en een Voorspoedig en vooral Gezond Nieuwjaar.

Tekst: Wim ter Horst

Wij hopen u weer te ontmoeten op de gezamenlijke reünie in het jaar 2015 te Oirschot. De juiste datum hoort u in de loop van het nieuwe jaar.

27STE NATIONALE HERDENKING STICHTING NATIONAAL INDIË MONUMENT 1945-1962 IN HET NATIONAAL HERDENKINGSPARK TE ROERMOND OP 6 SEPTEMBER 2014

Tekst: Wim ter Horst

De herdenking werd exact om 14.00 uur geopend, door de heer Pascal Limpens, voorzitter van de Stichting Nationaal Indië Monument 1945-1962.

Na de officiële verwelkoming van de aanwezigen namens de Kroon, de Regering, provincie Limburg, gemeente Roermond, was er een warm welkom voor de dragers van de militaire dapperheidsonderscheidingen, de vertegenwoordigers van de kerkelijke autoriteiten, de vertegenwoordigers van Nationale, Provinciale en Gemeentelijke Overheden en de vele vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties. Hij besloot zijn toespraak met de woorden “: Ik wens u allen een waardige herdenking”.

Foto Wim ter Horst: Naamzuilen met kransen

Hierna was het woord aan de Aalmoezenier Veteranenregio Zuid-Nederland, Mevr. Liduina van den Broek, voor het openingsgebed. Zij bracht dit in de vorm van een toespraak, waarin zij speciaal aandacht besteedde aan de Indië-veteraan. In het afgelopen jaar heeft zij zich verdiept in het leven van deze mannen. Zij, die de Tweede Wereldoorlog als tiener hebben meegemaakt en ook als zodanig hebben beleefd, werden kort nadien zelf daadwerkelijk ingezet in een strijd in het Verre Oosten en dat heeft op hen een geweldige impact gehad, waar menigeen nu nog mee worstelt. Zij sloot haar toespraak af met een gebed.

Ook de toespraak van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS), de heer Martin van Rijn was hierop geënt en gaf o.m. aan dat het veteranenbeleid in Nederland momenteel sterk de aandacht heeft, maar gewenste verbeteringen altijd zullen blijven.

Naar mijn mening was het de eerste keer, dat een veteraan een toespraak zou houden en dat was de ex-marinier Hermey Heymann (Cambodja-veteraan). Deze man, zoon van een Indië-veteraan, vertelde dat hij vanaf zijn jongste jaren zijn zinnen had gezet om beroepsmilitair te worden, zoals zijn vader. Hij kreeg het militaire leven bij wijze van spreken met de paplepel ingegoten. Vader had niet veel verteld over zijn Indië-tijd, maar na zelf op missie te zijn geweest en na het overlijden van zijn vader diverse aantekeningen in een soort dagboek te hebben gelezen, kreeg hij toch een indruk van die tijd. Hij vond het een eer, dat hij hier mocht spreken en hij beschouwde dit als een eerbetoon aan zijn vader.

Foto Wim ter Horst: Plaque GRPI

Vervolgens vond er een officiële kranslegging plaats, door mevr. van Miltenburg, Voorzitter van de Tweede Kamer, gevolgd door de Staatssecretaris van VWS en de Commandant der Strijdkrachten, Generaal Tom Middendorp.

Na de taptoe, een minuut stilte en het Wilhelmus volgde een ceremonieel “flypast” door vier F-16’s in de “Missing Man”-formatie. Ondanks het toch wel enigszins bewolkte weer was deze flypast zeer goed te volgen.

Hierna volgde de algemene kranslegging waarbij ruim 80 kransen werden gelegd door verschillende instanties en veteranenverenigingen. Namens de Vereniging Oud Strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene werd een krans gelegd door Wim ter Horst

Foto Wim ter Horst: Krans VOSIB 2014

De Fanfare 'Bereden Wapens' en het Reuvers Mannenkoor zorgden voor de muzikale ondersteuning. De erewachten werden gevormd door een Erede-tachment van het 41 Pantsergeniebataljon uit Oirschot, de Koninklijke Marechaussee en het 12e Infanteriebataljon Luchtmobiel Regiment van Heutsz uit Schaarbergen.

Vierde bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Organisatie: VVVGFI. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

4e Bat. GRPI: Contactpersoon Th. J.(Theo) van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316-524002. E-mail: t.alst@upcmail.nl

HET GOEDKOPE LEGER

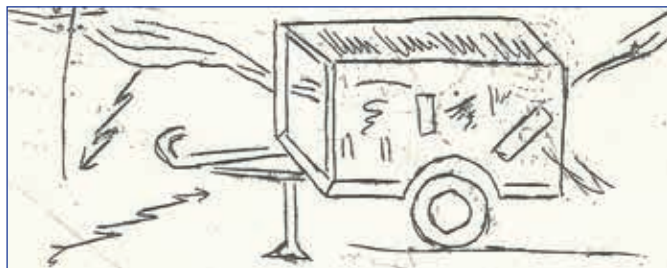
*Tekst: Afkomstig uit het persoonlijk archief van L. Noordam
Bewerkt door Wim ter Horst.*

Jopreg. 9 juni 1948 Pasoeroean

Ergens draait een aggregaat. Niets bijzonders, een gewoon aggregaat, dat de voorziening van licht verzorgt. In Indië draaien honderden aggregaten, misschien nog wel meer.

Maar dit aggregaat, van de Ost Cie, 4e Bat. Regiment Prinses Irene is toch wel iets bijzonders.

Drie soldaten hebben het gebouwd; hadden er drie maanden werk aan, voordat er licht geleverd kon worden. Het recept klinkt voor de buitenstaander wel wat ingewikkeld.

Het luidt als volgt:

Men neme een afgekeurde Jeep-motor, een front van een GMC-truck, een kantoorlampje, een dashboard

van een Chevrolet, een radiator van een lichte Jap-pentank, die hier of daar in één of andere dump nog wel te vinden is, een paar schakelaars, een oude weerstand en enkele vaklui op elektrotechnisch gebied. Dat laatste is natuurlijk het belangrijkste.

Bovendien voegt men hier en daar wat kabel en schel-draad toe, terwijl tenslotte behalve een benzinetank, ook nog wel in een vergeten hoekje één of ander oud onderstel met een paar wielen te vinden is.

In het leger in de tropen hebben de mannen allicht wat meer vrije tijd dan in Holland, omdat de weekends geen verlof naar huis opleveren. Afleiding is er voor hen, die dit zoeken, voldoende te vinden en zo gebeurt het vaak, dat militairen in hun vak doorgaan en behalve schriftelijke lessen, ook praktijk beoefenen.

Soldaat Disse uit Hilversum, soldaat Heygen uit den Haag en soldaat van de Berge uit Amsterdam hebben samen een lichtaggregaat gebouwd. Het draait vlot en levert ongeveer 110 Volt gelijkstroom.

Het aggregaat is niet alleen de trots van de bouwers, maar tevens van de compagnieën.

Is dat verwonderlijk??

Tekst: Wim ter Horst

Sobats van het 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene.

U hebt, als trouwe lezer van de Vaandeldrager, vast wel gemerkt dat het Dagboek van Jaap Gravesteijn inmiddels uit is. Ook de meerdaagse tocht door de Oosthoek van Java loopt op zijn eind. Nog 3 keer is er een stuk kopij beschikbaar. Dit betekent dat er na het juni-nummer van 2015 geen kopij meer beschikbaar is.

Toch zullen er tussen al die mannen van 4 Irene heus nog wel enkele zijn, die nog mooie of minder mooie herinneringen hebben aan hun tropentijd. Pak de pen, schrijfmachine of computer, schrijf het op, of typ het uit en stuur het (liefst met bijpassende foto's) naar Theo van Alst.

Hij zal het zonder meer naar mij (Wim ter Horst) doorsturen en ik zorg ervoor dat het digitaal bij de redactie komt.

Het zou toch zonde zijn als er van uw Bataljon niets meer in de Vaandeldrager wordt vermeld.

Vijfde bataljon GRPI

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

5e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT te Zutphen. Tel. 0575-519207. E-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

UIT HET DAGBOEK VAN F. MULDER, 5 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 111 (REDACTIE: VANWEGE DE AUTHENTICITEIT ONVERKORT WEERGEGEVEN)

Talang (voor de tweede maal)

23 augustus – 1 oktober 1949

Goed uitgerust na een maand passagieren, begin ik aan mijn tweede periode Talang en niemand weet hier hoe lang we blijven zitten op deze post. Het peloton is bij mijn aankomst goed uitgedund, daar veel maten met dysenterie vertrokken zijn naar de ziekenzaal. Intussen is voor de TNI "cease fire" ingegaan.

Op de voorlaatste dag waarop het bestand zou ingaan, hadden ze op enkele plaatsen posten langs de weg opgericht, die door ons moesten worden afgebroken. De rust keert wellicht weer terug want meer dan vroeger zie je mensen op de sawahs werken. Ons patrouille-lopen is wat eenvoudiger en mis-

schien overbodig, als over en weer bij ongeregelheden toch niet meer geschoten mag worden. Nu ik een maand ben weggeweest, ligt er voor mij een postzak vol post en pakketjes. Het lijkt wel Sinterklaas. De beantwoording van al die brieven is helemaal een heksenwerk en zal z'n tijd moeten hebben.

De eerste gesprekken over de "Ronde -Tafel -Conferentie" zullen nu, na het "staakt-het -vuren", van start moeten gaan. De patrouilles gaan evenwel gewoon door over glibberige wegen, over natte en stinkende sawahs. Geen inlander is schuchter meer en je ziet behoorlijk veel mensen nog nooit beplante rijstvelden omploegen.

H. Harmsen: feest op de pasar

De ene groep inlanders voelt zich in deze periode beschermd door ons en de andere groep door de TNI, die je her en der kunt waarnemen in hun zwarte pakjes. Vriend en vijand ontmoeten nu elkaar onder het “Merdeka”-geschreeuw. Na vele omzwervingen over kloven en ravijnen, zijn we, zoals gewoonlijk blij, dat we thuis zijn in ons “Zwerversnest” en op de buitenpost. (Vergeet niet, je verdient dan ook f3,50 per dag, soms met dagen waarin slapen en eten de hoofdmoot vormen.)

Foto D.Smits: Toespraak Overste Jacobsen

Op 27 augustus gaat om 6.00 uur in de morgen onze eerste AP-patrouille erop uit, terwijl een tweede ploeg om 7.00 uur vertrekt. Tegen de middag zijn de 100 km. afgelegd en is de etenswagen weer terug. Op diezelfde middag vertrekt een “voetbalauto” naar Solok, waar onze jongens moeten voetballen tegen 5-I RI. De inspanningen van de chauffeurs zijn nog niet ten einde, want nu moet nog tegen het avondschemer een voertuig vertrekken om onze jongens te laten passagieren. Tegen middernacht keert die dan terug. De chauffeursdag is dan pas ten einde. De inspanningen van deze jongens zijn groot; 200 km door het bergterrein per dag is wel wat te veel van het goede voor deze taaie strijdmakkers achter het stuur, die op dit soort wegen duizend ogen tekort komen.

Er gaan geruchten dat konvooien bij Ladang Padi tijgers hebben gesignaleerd en zowaar wordt op de terugweg vanuit Padang vanuit de rijdende wagen door ons een gestreepte Javaanse tijger neergelegd, die de rijweg vóór de vrachtauto overstak. Brullend sprong het beest het struikgewas in. Uitstappen op die avond in het duister was levensgevaarlijk, zeker als zo’n dier aangeschoten is. De dag erop werd het dode beest pas binnengehaald. Fotocamera’s hebben dit unieke gebeuren vastgelegd en de Padangbode had voorpaginanieuws. De schutter heeft nu een

Foto G.L.Dröge: Een partijtje schaak.

mooi souvenirkje voor thuis. De tijger wordt gevuld en de huid gedroogd. Zo heeft de “Zwarte-Panther-compagnie” een Javaanse tijger neergelegd van ongeveer 300 pond en 2.15 m. lengte, bij Ladang Padi, 30 km. ten oosten van Padang op 27 augustus 1949.

Om ons te doen vermaken en tevens voor een stukje sportieve ontspanning, zendt de NIWIN rimboe-kisten naar de voorposten. Zes stuks voor ons gehele bataljon met een slordige waarde van zo’n f600,00. In deze kisten zitten de volgende artikelen: tafeltennis, badmintonspel, kaartspelen, een grammofoon met 25 platen, dam- en schaakspelen, een basket-

bal- en tennisspel voor buiten en een gaslamp. Voor de buitenspelen wordt dan ook een aardig veldje aangelegd. Na het ingaan van het “staakt-het-vuren” sneuvelen gelukkig nagenoeg geen militairen meer en komt de eerste stap nabij voor een verenigd Indonesië.

Op 31 augustus vieren we de verjaardag van H.M. de Koningin met een cabaret in Solok in de “Irene-soos” waar de “Rubatis” optreden. Over hobbelige wegen heen en terug, amuseren we ons die avond toch bij dit frontgezelschap.

OPROEP 5E BATALJON GRPI KOPIJ VAANDELDRAGER

Tekst: Wim ter Horst

Sobats van het 5e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene.

Tot nog toe verscheen er in de Vaandeldrager steeds een deel van het Dagboek van (wijlen) Frans Mulder. Dit dagboek loopt echter naar zijn einde en dat betekent dat er na maart 2015 geen kopij meer beschikbaar is.

Toch zullen er tussen al die mannen van 5 Irene heus nog wel enkele zijn, die mooie of minder mooie herinneringen hebben aan hun tropentijd. Pak de pen, schrijfmachine of computer, schrijf het op, of type het uit en stuur het (liefst met bijpassende foto’s) naar Wim ter Horst. Ik zorg er dan voor dat het digitaal bij de redactie komt.

Het zou toch zonde zijn als er van het 5e Bataljon niets meer in de Vaandeldrager wordt vermeld?

Februari 1945. De kustlijn, ten westen van Colijnsplaat. Vooraan zijn de Duitse “egels” te zien, de versperringen om landingen tegen te gaan.

Februari 1945. Een kaartje met een beeld van het verdronken Walcheren, zoals dat in het voorjaar van 1945 werd verstuurd naar brigademan J. Kuneman.

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036.

E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

6e Bat. GRPI: H. (Harry) Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort. Tel. 026-3118271

DE BEL VAN PANGKALAN

Tekst: Piet Peters, 3-3-412 (6 Irene), bewerkt door Wim ter Horst.

Groot was onze verbazing, toen wij voor het eerst het kamp binnen kwamen, dat er een klein klokje hing. Het hele kamp bestond uit 6 verschillende huisjes, meestal van Bitek gevlochten bamboe maten. Maar die grote bel was uniek, er werd verteld, dat ze afkomstig was van één of ander schip. Maar niemand wist het zeker.

Elke morgen om 6.30 uur werden de wachtposten beëindigd en dan werd er voorzichtig aan de bel getrokken. Niet te wild, want dat maakte te veel lawaai, en tussen de Irenemannen zaten ook "korte lontjes". Dat kon erg link worden; op een morgen was een schildwacht (de schrijver van dit verhaal) wild aan het luiden en opeens vliegt er een raam open. Een soldaat in onderbroek met een groot mes in zijn handen, stormt op de schildwacht af.

Ze kijken elkaar aan en hij draait zich om en gaat weer naar zijn tampatje. Later hebben ze het samen vredig uitgepraat, beiden hebben beterschap beloofd. De één geen balorigheid meer en de ander geen dreigend mes. Als men 2 ½ jaar samen moet leven, dan is kameraadschap en solidariteit een eerste vereiste, maar iedereen heeft een eigen karakter en het is zaak dat men zich aanpast en als het kan "met iedereen door één deur". Ook als kaderleden op hun strepen gaan staan, moet men proberen om het humeur in goede banen te leiden om verdere moeilijkheden te vermijden.

Na ca. 10 maanden kwam de terugtocht. Alle buitenposten werden naar de hoofdwegen gedirigeerd. Zo gaan ook wij, het 3e peloton, verhuizen. De T.N.I. komt onze post overnemen en de bel wordt vergeten. Maar groot was onze verrassing jaren later op een reünie in Schalkhaar: daar hing de Bel van Pangkalan!

Onze kapitein uit die periode, Kakebeen was zijn naam, (hij is in 1949 op Java nog getrouwd met zusster Nel) had hem op één of andere wijze mee weten

Foto Piet Peters: Huisjes van Pangkalan

Foto Piet Peters: Bruidspaar Kakebeen

te brengen en zo is de bel kennelijk in Holland aangekomen. Jaren later is hij in Oirschot geïnstalleerd op de appèlplaats, aan het Monument der Gevallen.

Foto Wim ter Horst: De Bel van Pangkolan (nu in Oirschot)

Jarenlang was er één keer per jaar een reünie, met een herdenking, met de Vaandelwacht van het Regiment en een dodenappèl. Doch de tand des tijds, alle Indië-veteranen zijn inmiddels 80-plus, maakte dat deelname aan verschillende activiteiten drastisch minder werd. Als men met hulpmiddelen, zoals krukken, rollator en/of rolstoel van huis moet, dan wordt de animo tot deelname automatisch minder (Wim ter Horst: Dat is o.a. één van de redenen dat de VOSIB de organisatie van deze reünies heeft overgedragen aan de "Jonge Veteranen", die al twee jaar achter elkaar voor een zeer goed geslaagde gezamenlijke reünie voor 4,5,6 en 7 Irene hebben gezorgd, waar toch altijd nog een kleine 200 deelnemers waren en waarbij ter plekke altijd wordt gezorgd voor hulp en hulpmiddelen ten behoeve van minder validen).

Maar nu, al die vele jaren later denken wij terug aan die droppingspost op West Java, aan onze patrouilles, altijd natte voeten, dwars door de sawa's en de kali's. Aan de klappers om de dorst te lessen, de kameraadschap, de sport en de luchtpost, er was geen telefoon, geen hulpmiddelen waar men vandaag iedereen mee bezig ziet. Computers en Facebook moesten nog uitgevonden worden.

Denken wij ook aan die eenvoudige inlanders, verstoken van goed drinkwater en sanitaire voorzieningen. Wij hopen dat onze aanwezigheid in die binnenlanden nog een gunstig effect heeft gehad en dat die mensen daar een menswaardig leven mogen ervaren en in vrede verder kunnen leven.

OPROEP KOPIJ 6E BATALJON GRPI VAANDELDRAGER

Tekst: Wim ter Horst

Sobats van het 6e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene.

Het is al een tijdlang zeer moeilijk om iedere keer weer een verhaal van 6 Irene in de Vaandeldrager te krijgen. Gelukkig is Piet Peters bereid om, als hij er de gelegenheid en de inspiratie voor heeft, een stukje te schrijven.

Het zou echter jammer zijn als het aanleveren van kopij alleen op zijn schouders zou liggen. Er zullen tussen al die mannen van 6 Irene toch, naast Piet Peters, toch vast nog enkelen zijn, die ook mooie of minder mooie herinneringen hebben aan hun tropentijd.

Pak de pen, schrijfmachine of computer, schrijf het op, of typ het uit en stuur het (liefst met bijpassende foto's) naar Harry Vleeming.

Hij zal het zonder meer naar mij (Wim ter Horst) doorsturen en ik zorg ervoor dat het digitaal bij de redactie komt.

Het zou toch zonde zijn als er van het 6e Bataljon niets meer in de Vaandeldrager wordt vermeld?.

Zevende bataljon GRPI, bataljon Berdjalan

Organisatie: VVVGFI. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

7e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT, Zutphen. Tel. 0575-519207, T. (Teus) Meijer; sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland en J.P.J.M. (Sjaak) Besteman, sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland.

GESCHIEDSCHRIJVING VAN 7 IRENE, AANGELEVERD DOOR LEDEN VAN HET BATALJON, SAMENGEVOEGD DOOR WIJLEN MR. C.W. LABREE (BIJ LEVEN BURGEMEESTER VAN BARNEVELD). DESTIJD LUITENANT BIJ 7 GRPI - VERVOLG VAN VAANDELDRAGER 111.

Tekst bewerkt door Wim ter Horst

HOLLANDIA

In april 1944 hebben de Amerikaanse troepen Hollandia veroverd, een onbenullig plaatsje, waar de Japanners alleen wat verzorgingseenheden hadden ondergebracht, die weinig weerstand boden. Generaal MacArthur besloot de plek in te richten als uitvalsbasis naar West Nieuw-Guinea en Halmaheira. Dank zij de geschiktheid van de Humboldtbaai, waar een complete vloot voor anker kon gaan, is Hollandia één van de grote bases uit Wereldoorlog II geworden. Er werden enorme dokken gebouwd, een pijpleiding van maar liefst 215 kilometer voor het transport van benzine naar de vliegvelden werd aangelegd en een stad gebouwd, die door 140.000 man werd bewoond. Vanuit Hollandia is - een maand later - Biak veroverd, een verovering die de Amerikanen op vierhonderd doden kwam te staan, maar de Japanners zesduizend man kostte.

De heren van de tweede compagnie, met de res. 1e luitenant P. van Gulik als hun commandant, waren maar wat blij toen zij aan boord van de LST-2 (de "Pelikaan") te horen kregen dat zij in Hollandia gelegerd zouden worden. De hoofdstad. Niet gek. Het zou wel niet helemaal een Amsterdam zijn, maar dan toch zeker een stad! Op 21 december 1949, zo'n vijf en een half jaar na die Amerikaanse verovering, voer de LST-2 de Humboldt - baai binnen.

Op die avond leek het, met al die lichtjes, al heel wat, maar in het zonlicht van de volgende dag was alles anders. Tegen een berg vol "boerenkool" stonden alleen maar hier en daar wat atap - huisjes. De kazerne lag in een kloof, die op de kust uitkwam: het "Kloofkamp". Wat daarin aan barakken stond, was destijds in 1944 gebouwd "for the duration of the war", en

Foto Wim ter Horst: Baai van Hollandia

men rekende toen op nog een jaar of drie. De compagnie kwam onderdak in een rij van ongeveer tien quonsets (nissenhutten): één voor de administratie, één voor de foerier, één ziekenzaal, één magazijn, twee keukens en dan nog drie voor de pelotons. Luitenant van Gulik betrok een houten woning achter in het kamp en zakte bij de eerste kennismaking al meteen door de vloer, die aardig door de witte mieren was opgegeten. Nog verder achterin de kloof lag het munitiedepot, en daar weer achter het zwembad waarin het om enigerlei reden verboden was te baden. Jammer, in zo'n kloof waait nauwelijks wind; het is er altijd drukkend warm, vooral overdag was het in die quonsets niet uit te houden.

Foto Wim ter Horst: Woning Lt. Van Gulik

Het eerste werk voor de tweede compagnie was vanzelfsprekend het wachtlopen. Eens per week kon je rekenen op een wachtdienst van 24 uur. De ploeg bestond uit negen manschappen, waarvan er drie continu bij de benzinepomp stonden, de rest twee uur op vier uur af bij de poort, respectievelijk bij het munitiedepot. Bij gelegenheid trok een patrouille het achterland in. En als er dus geen schepen plachten binnen te lopen, zou ook dit een verhaal van drukkende verveling zijn geworden. Maar nee - er kwamen nogal wat schepen naar Hollandia en de havenarbeid werd natuurlijk weer door de mannen van 7-GRPI opgebracht!

In een hoog tempo losten zij wat er maar aan scheepsruimte voor de kade kwam en dat deden zij met handkracht. Voor de zwaarste lading was een platte kar bij de hand die via de loopplank schip in - schip uit moest worden geduwd en op die manier heel wat keren in het water terecht kwam. Ook de tweede compagnie heeft zich al zwoegend in de haven onsterfelijke roem verworven. Zij kon zich gelukkig prijzen, want wanneer er geen schip was, waren de ontspanningsmogelijkheden maar schaars. Voetballen, kaarten, dat was het wel ongeveer. Zwemmen kon ook, mits er vervoer was voor die kilometers naar het strand.

Toen de Amerikanen van Hollandia een basis begonnen te maken, noemden zij die basis "Base G". De vorige, "Base F", lag in Australisch Nieuw-Guinea, te Finschhafen. Omdat "Base G" binnen het bereik van de Japanse luchtmacht lag, werd bij de bouw "dispersal" toegepast: alle onderdelen werden over grote afstanden verspreid. Toen Generaal MacArthur zijn hoofdkwartier verplaatste van Brisbane naar Hollandia werd dat gevestigd op de nog altijd zo genoemde MacArthur heuvel, terwijl in de heuvels even verderop het zgn. "Seventh Fleet Recreation Center" (voor officieren) werd gebouwd. Dat ontspanningscentrum is nadien Ifar gaan heten, en de quonsets en andere barakken werden in de tijd van 7GRPI gebruikt als Stafkwartier voor de toenmalige Commandant Legerstrijdkrachten in Nederlands Nieuw-Guinea, de kolonel K. J. Luchsinger, als hospitaal, als bataljonsbureau, als werkplaats voor de Technische Dienst, als officiersmess en kantine, als kantoor voor de compagniesstaf, enzovoort. Kortom: hier op Ifar mocht de stafcompagnie haar werk doen, hier in de betrekkelijke koelte. Zij had er een heel mooi uitzicht bij, in de richting van het Sentanimeer en van de Sentani-airstrip, waarop je ongestoord kon leren autorijden.

Foto Wim ter Horst: Sentanimeer

Dat de stafcompagnie zo excentrisch was gelegen had tot gevolg, dat zij eigenlijk niet kon uitvoeren, waarvoor zij bestemd was; het hele bataljon voorzien van de materiële zaken en diensten, die het in zijn samenhang nodig had. De commandant van de stafcompagnie, de reserve Eerste-luitenant R. E. van Wijk, kreeg al spoedig de vererende opdracht op te treden als Adjudant van Zijne Excellentie de Gouverneur en werd opgevolgd als commandant door de reserve Eerste-luitenant Mr. D. Schut, tevens luitenant-adjudant van de bataljonscommandant. Na diens vervroegde terugkeer naar Nederland vervulde Majoor Telders nog een tijdlang het commando over de stafcompagnie. Die compagnie bestond

uit een aantal gespecialiseerde onderofficieren met de nodige helpers om zich heen: chauffeurs, schrijvers, magazijnbedienden. Zij hadden o.m. tot taak konvoien te commanderen die voorraden vanuit het Kloofkamp moesten ophalen, schietinstructie te geven, als wachtcommandant op te treden, of als chef van de reparatiewerkplaats. Het viel niet mee om het wagenpark voortdurend in gang te houden, de kwaliteit van de wegen was heel slecht en dat had zo zijn effect op het vervoer. De Technische Dienst had ook de zorg voor de stroomaggregaten - het was niet de bedoeling, al kwam het wel eens voor, dat Ifar een tijd in het donker zat.

Ook van de stafcompagnie hielpen ze bij het lossen van de schepen. Verder waren er GRPI-ers uitbesteed voor het beheren van magazijnen, loods, de bibliotheek en meer van dergelijke banen. Ook de band behoorde tot de stafcompagnie. Elke zaterdag verzorgde zij de muziek in het Slokkershuis in Hollandia, in de kantine en op allerlei burger- en militaire feestjes.

Foto Wim ter Horst: Slokkershuis

Ooit zijn zij mee geweest met Hr.Ms. "Boeroe", die alle posten tot en met Fak-Fak toen heeft aangedaan; na een maand waren ze weer terug in Ifar, een geweldige ervaring rijker. Want het maken van een rond tour langs de kust van Nieuw-Guinea (de afstand Fak-Fak - Hollandia is ongeveer even groot als die tussen Amsterdam en Warschau!) was maar voor zeer weinigen weggelegd; de rest wist zijn gezichtsveld beperkt tot het gebied van de eigen standplaats, de blauwe lucht erboven en het dichte groene bos eromheen.

Men had nogal vaak het gevoel een gevangene van die standplaats te zijn, zonder te weten, hoe lang de straftijd duren zou. Dan waren de Ifar-bewoners nog geluksvogels, zij konden af en toe nog uitvliegen naar Hollandia-Kloofkamp, langs een veertig kilometer lange weg, die ook nog zijwegen had naar Kotanica of Rhijnauwen en dan door Hollandia-Binnen voerde, waar de Gouverneur zijn "paleis" had staan, het krakkemikkige restant van het imposante bouwwerk, dat MacArthur voor zichzelf op die heuvel bij Ifar had laten neerzetten. Een houten bouwwerk natuurlijk - "for the duration of the war", en dus alweer een paar jaar ouder dan bedoeld was.

Je kon dus gaan zwemmen in zee, of gaan jagen op casuarissen bijvoorbeeld, of, op kaki-ampats, een hagedissensoort die de naam had erg giftig te zijn (maar dat niet was), en verder op alles wat je voor de loop kwam. Een mens moest alleen ervoor zorgen, niet te verdwalen en... niet op een slang te trappen.

Genootschap Vrienden van de fuseliers

Voor deze rubriek is in deze editie van de Vaandeldrager geen kopij aangeleverd.

Maart 1945. Op 15 en 16 maart bezoekt Koningin Wilhelmina Walcheren en de Irene Brigade. Per DUKW maakte ze een tocht door Middelburg naar Westkapelle en Domburg. In een toespraak bedankte ze daarna de Brigade voor haar rol in de bevrijding van Nederland.

Van Uhm Trofee en Zilveren Kijker

Op woensdag 3 en donderdag 4 september werden tijdens de SOB/SOMS III, in Duitsland op NATO Training Area Bergen de wedstrijden om de Zilveren Kijker en De Generaal P.J.M. van Uhm Trofee georganiseerd. De Zilveren Kijker is een uitdagende verkenningwedstrijd die zich concentreert op leiderschap, teamwork, fysieke fitheid en het realiseren van de opdracht met daarbij gebruikmakende van de tactieken, technieken en procedures die het verkenningsvakwerk kenmerken. De Generaal P.J.M. van Uhm Trofee is een schietwedstrijd voor systeembemanningen CV9035, die is gericht op de schiettechnische uitvoering van de procedure “vuren door het peloton”.

Bijzondere koorduitreiking voor de Fuseliers

Op vrijdag 5 september vond in Beringen (BE) de koorduitreiking en herdenking van 70-jaar bevrijding van deze stad plaats. Nieuwe militairen van 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene uit Oirschot hebben het invasiekoord ontvangen. De ceremonie werd gehouden bij het Bevrijdingsmonument in Beringen. Hier werd ook aandacht besteed aan de 70-jarige bevrijding van deze Belgische stad. Tijdens de ceremonie ontvingen 25 nieuwe leden van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene hun invasiekoord. Het uitreiken van het invasiekoord werd gedaan door een aantal veteranen van de Prinses Irene Brigade. Om het invasiekoord te verdienen en de herinnering van de invasie van Normandië in stand te houden, wordt dit aansluitend traditiegetrouw nat gemaakt. De Fuseliers namen hiervoor een frisse duik in het Albertkanaal. Voor de koorduitreiking werd eerst stil gestaan bij de 70-jarige bevrijding van de stad Beringen. In september 1944 hebben de stamonderdelen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en het Belgische Regiment Bevrijding/5 Linie (respectievelijk de Irenebrigade en de Brigade Piron) deelgenomen aan de gevechten rond Beringen. Beringen is ook als krijgsverrich-

ting vermeld op het vaandel van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. De Koninklijke Nederlandse

Brigade Prinses Irene heeft van 6 t/m 11 september 1944 rondom Berin-

gen gevochten. Hierbij wist de brigade een Duitse aanval op het bij Beringen gevormde bruggenhoofd te voorkomen. Bij deze gevechten sneuvelen vier leden van de Irene Brigade. Hierna rukte de brigade verder op richting Nederland, waar ze deelnamen aan de operatie Market-Garden.

Herdenking en reünie 4-,5-, 6- en 7 GRPI

Maandag 10 september werd de jaarlijkse gecombineerde dodenherdenking en reünie van het 4e, 5e, 6, en 7e Indiëbataljon GRPI gehouden. Deze herdenking is georganiseerd in samenwerking met en ondersteuning van ons bataljon. De reünie ving aan in gebouw 150, alwaar iedereen zich in de Rhino-bar verzamelde en onder het genot van een kopje koffie of thee het een gezellig weerzien was. Generaal-majoor b.d. Noordzij heette iedereen welkom en gaf een korte beschrijving van het verloop van de dag. Daarna gaf hij het woord aan de voormalig regimentscommandant Luitenant-kolonel de Boer, die

voor deze gelegenheid aanwezig was, omdat de huidige commandant, Overste Boom, verhinderd was in verband met de voorbereidingen voor Prinsjesdag. Tijdens het dodenappèl werd op respectvolle en zeer indrukwekkende wijze eer gedaan aan alle sobats die in Indië en Korea het leven gelaten hebben. Na de ceremonie werden alle aanwezigen in de gelegenheid gesteld om deel te nemen aan het defilé, wat langs het vaandel en het monument liep. Na het ceremonieel verplaatsten de reünisten zich terug naar gebouw 150, waar het onder het genot van de niet te vergeten “blauwe hap” nog gezellig druk was.

Nieuwe waarnemingsapparatuur voor Fire

Support Teams

In het derde kwartaal van 2014 werd bij de Fire Support Teams (FST) van 17 Painfbat GFPI de nieuwe waarnemingsapparatuur Forward Observer Target Acquisition System (FOTAS) ingevoerd.

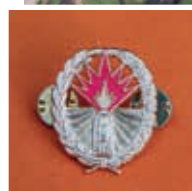
De FOTAS bestaat uit; De Recon B2-FO, dit is een kijker met verschillende geïntegreerde componenten (o.a. een laser range finder, warmtebeeld, gps en digitaal magnetisch kompas) die het mogelijk maakt om doelen op te sporen en doelgegevens te bepalen, een tweetal statieven, een PDA en, om de nauwkeurigheid te vergroten, is een goniometerpakket toegevoegd. In een later stadium wordt ook nog een gyro toegevoegd aan het systeem. Het complete systeem wordt het Forward Observer Target Acquisition System (FOTAS) genoemd. Doel van het systeem is een snelle opsporing van doelen en het produceren van nauwkeurige doelgegevens.

De Instructiegroep FST/FO (Vuursteunst Commando, School Vuursteun) in 't Harde draagt zorg voor de uitvoering van de cursus FOTAS, om uiteindelijk de FST's te voorzien van kennis en vaardigheden om deze te kunnen gebruiken tijdens hun operationele werkzaamheden. Een aantal leden van de FST's en de BnJFSCC volgen deze week de Kerninstructeurs-cursus om later dit jaar in Oirschot alle leden binnen het FST op te kunnen leiden.

Uitreiking Vuursteunembleem

Op maandag 29 september is door de Kolonel Baartman, Commandant van het Vuursteun Commando, het vuursteunembleem uitgereikt aan het Fire Support Team van de Alfa Compagnie. Ze hebben met het behalen van de niveau III meting FST het draagrecht van het vaardigheidseembleem verdiend. Aan gezien dit het eerste FST is dat aan deze meting heeft voldaan, is dit embleem op een bataljonsappel uitgereikt. De kolonel benadrukte tijdens het appèl de noodzaak van het FST en de slagkracht die het met zich meebrengt. We kunnen als bataljon trots zijn op deze primeur!

LFH Danger Close

Op 30 september 2014 hebben de compagniescommandanten, de commandanten- FST en de Forward Observers van de Fire Support Teams (FST) van 17 Painbat GFPI uitvoering gegeven aan de Life Firing Exercise (LFX) Danger Close op het Artillerie Schietkamp (ASK), 't Harde. Tijdens deze exclusieve LFX wordt het samenspel bij de inzet van grondgebonden vuursteun nabij eigen troepen getraind. Deze procedure maakt het mogelijk om veilig op korte afstand vuursteun in te zetten. Gedurende de uitvoering van de LFX bevinden de eigen troepen zich in een bunker midden op het schietterrein. Tijdens de uitvoering hebben de Forward Observers de granaaten tot op 70 meter van de bunker laten naderen op een zeer professionele wijze. Hierdoor hebben de compagniescommandanten nog meer vertrouwen in de FST's gekregen.

C Compagnie te Marnehuizen

Van 13 tot 24 oktober was de C Compagnie van de kazerne en op oefening te Marnewaard. In het kader van de "pilot" die de compagnie uitvoert, wordt hier te velde geoefend met de wielvoertuigen. De compagnie is twee weken aan de gang geweest met de voertuigen en er werd vooral in groeps- en pelotonsverband geoefend. Maar ook uitgestegen gingen de mannen aan de slag en werd er het optreden in verstedelijkt gebied (OVG) beoefend. Het merendeel van de tijd is de compagnie te velde geweest en er werden vanuit een verzamelgebied acties ontplooid.

FST en JFSCC oefening CASALPS

In week 38 waren het Fire Support Team (FST) van de C Compagnie en het Joint Fire Support Coordination Cell (JFSCC) van 17 Painbat GFPI te gast bij het 93e Regiment d'Artillerie de Montagne (93 RAM) voor de internationale oefening CASALPS. Centraal in deze oefening stond de inzet van Close Air Support (CAS) en Ground Based Fire Support (GBFS) in bergachtig terrein, onder verzwaarde omstandigheden en in een internationale setting. Deze internationale setting werd bereikt door de deelname van FST's uit Groot-Brittannië, Duitsland, Italië en Frankrijk, gespecialiseerd in het optreden in bergachtig terrein. Al met al een grote verscheidenheid aan nationaliteiten en specialiteiten die in één oefening samenkwamen. De oefening CASALPS was een zeer geslaagde oefening waarin het team zowel fysiek, mentaal als conceptueel is uitgedaagd. Daar-

naast zijn deze week ook de waardevolle banden aangehaald met het 93e RAM in de hoop op verdere samenwerking in de toekomst.

BRAVO "EAGLES" IN OOSTDORP

Door: Korporaal Honekamp & Fuselier der Eerste Klasse Gerrets

De Fuseliers van de Bravo Compagnie van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene zijn de afgelopen weken druk in de weer geweest met het optreden in verstedelijkt gebied (OVG). Na de basis te hebben aangeleerd in Marnewaard en Oirschot, hebben de Bravo Eagles een doorstart gemaakt naar het vernieuwde OVG in Oostdorp. Er werd 2 weken lang geoefend op de niveau's 1, 2, en 3, dus t/m pelotonsniveau. De eerste week stond vooral in het teken van niveau 1 en 2 (groepsniveau).

Er was een groot aantal nieuwe technieken dat aangeleerd moest worden, maar ook een aantal oude technieken moest worden afgeleerd. Waar vroeger iedereen vol enthousiasme een kamer binnen stormde, zijn de drills daarop nu aangepast met het doel om meer veiligheid en rust in het gevecht te brengen. De opstart begon met demo's over verschillende manieren van "breachen". Hierna werd er gelijk gestart met de nieuwe drills. Na de eerste drie dagen hier volop mee bezig te zijn geweest, zag je een duidelijke stijgende lijn. Aan het eind van de week werd er ook met FX-munitie (verfpatronen) gewerkt. Dit was voor veel mensen een nieuwe ervaring, welke als zeer positief werd ervaren. Er werd druk geoefend in buddyparen in de speciaal daarvoor bestemde huizen. Deze methode om te oefenen geeft toch een reëler beeld van hoe bijvoorbeeld de schoten afkomen in een ruimte. Na een drukke eerste week te hebben gehad, waarbij er in de avonduren nog tijd gepland stond om te sporten, was het tijd om terug te verplaatsen naar de Ruijter van Stevenick kazerne te Oirschot. Nu konden de mannen genieten van een verdiend weekend.

Op de maandag die daarop volgde werd er weer terug verplaatst naar de kazerne te Harskamp. Deze dag stond in het teken van herhaling en kennismaking met de genisten die ons deze week ondersteunden. Hun deelname is van groot belang, aangezien zij specifieke kennis hebben die belangrijk voor ons kan zijn. Nadat de verschillen in optreden besproken waren ("alles was platgeslagen"), zijn wij aan het werk gegaan. Na anderhalve week trainen op voornamelijk niveau 1 en 2 werd er vanaf woensdag verder gegaan op niveau 3 met scenario's. De scenario's waren goed om te doen, omdat er verschillende aspecten van het gevecht naar voren kwamen. Denk hierbij aan de omgang met de combinatie van burgerbevolking, boobytraps en vijandelijke eenheden.

Op de donderdagmorgen stond er nog een niveau 3 actie gepland, waarbij iedereen aan zijn trekken is gekomen, oftewel; op elk niveau is geleerd. Na dit scenario kon de munitie ingeleverd worden en werd er kort geëvalueerd. Veel mensen vroegen zich op dit moment af wat nou precies de bedoeling was, want dit stond niet zo op het rooster.

Na wat grapjes tegen elkaar gemaakt te hebben over een mogelijke zware fysieke prikkel bleek daadwerkelijk dat de LO/Sport aanwezig was. De sportles die hierop volgde was een leuke afsluiting van 2 weken in Oostdorp. Er werd nog onderhoud gepleegd aan de wapens, kamers en de huizen in het dorp, waarna er op de vrijdag terug werd verplaatst naar de RvS-kazerne. Het waren 2 drukke intensieve weken waarbij elke Fuselier op zijn niveau geprikkeld is. Wij kijken graag uit naar de volgende OVG-oefening in Marnewaard in januari 2015

EEN BERICHT VAN DE LAATSTE CV90-STRIJDERS BINNEN HET BATALJON

Door: Fuselier der Eerste Klasse Jonker

Hierbij een stukje over wat het voertuig personeel van de B-cie heeft gedaan van Augustus tot November.

– Augustus: In deze maand was het vooral oefenen, oefenen en nog eens oefenen voor de schietwedstrijd. Om te trainen hebben wij gebruik gemaakt van onze CV90's, Stealbeast (een computer programma voor de CV90), VAU (Video Audio Uitrusting) en the-

orielessen van het wapensysteem. Nadruk lag op het optreden als peloton voor het voertuigpersoneel, dus het bereden optreden met de CV90.

– September: Als een samengestelde club waren wij uitgekozen om de Generaal Van Uhm trofee te schieten in Bergen (Duitsland). Wij zijn helaas niet in de prijzen gevallen, maar wij hoeven ons daarvoor niet

te schamen. De periode waarin wij hebben getraind was kort vergeleken met ander eenheden en ons peloton heeft getraind met een mengelmoes van ervaren en onervaren personeel. Wij zijn dan ook niet ontevreden over het resultaat dat wij hebben neergezet.

– Oktober: In deze tijd hebben wij de CV90 weinig tot geen aandacht gegeven en lag de focus op onze MBV (Militair Basis Vaardigheden). Veel theorie en praktijklessen op de kazerne en daarbuiten. Trainen door middel van oefendagen en oefenweken zoals 2 weken te velde in het oefenterrein Marnehuizen om aan onze skills en drills te werken. Wij hebben dit

opgepakt vanwege het feit dat wij weinig tot niets gedaan hadden met MBV in de voorgaande maanden. Ons programma bestond uit de basis zoals wapenlessen, CBRN en kaartlezen.

– November: Deze maand zijn wij verder gegaan met de MBV lessen en hebben wij ons gericht op de laatste week van november waarbij wij een week gaan schieten in Bergen en dus opnieuw gaan trainen met de CV90. Dus wij zijn druk geweest met de CV90 en MBV. De toekomst brengt ons bij iets nieuws, namelijk het lichte optreden. Hiervoor zijn mensen al in opleiding. De CV90 gaat ons in 2015 verlaten en daarvoor in de plaats komt de Bushmaster en CDI.

D COMPAGNIE OEFENT MANOST-CONCEPT IN DE STROOK

Door: Eerste Luitenant Wischlinski, PC MRAT-2 Dcie 17 Painfbat GFPI

Ter voorbereiding op de grote internationale oefening 'Combined Resolve III' te Hohenfels (Duitsland), heeft de D Compagnie in week 40 Fennekbivak 1 uitgevoerd. Na een stroef verlopen oprichting van de MANOST-cie (MANOST= manoeuvreondersteuning), de vele reorganisaties, steunverleningen, PFO (Pantserinfanterie Functie Opleiding) en diverse operationele inzetten naar onder andere Mali en Uganda, is de D Compagnie nog niet in staat geweest zijn optreden te beoefenen. Het uitvoeren van een Fennekbivak was dan ook meer dan gewenst. De nadruk van deze oefening lag voornamelijk op het creëren van eenheid van opvatting tussen alle spelers binnen de compagnie. Daarnaast werd de pelotons de mogelijkheid geboden niveau-II en -III drills en taken te beoefenen. Het geheel werd afgesloten met een niveau-IV scenario in de strook tussen Budel en Eindhoven, waarbij alle verschillende disciplines binnen de D Compagnie waren geïntegreerd. Zo werden de verkenners ingezet voor het vinden en onder waarneming houden van een vijandelijke commandopost. De beide MRAT (Medium Range Antitank)-pelotons kregen ieder een "engagement area" waarin ze de vluchtende vijand konden

uitschakelen en de mortiergroepen werden samen met het FST (Fire Support Team) ingezet om het geheel te ondersteunen met indirect vuur.

Het Fennekbivak is door iedereen binnen de D Compagnie erg goed bevallen en wordt daarom gezien als "stepping stone" naar de verdere ontwikkeling en getraindheid van de MANOST-cie met zijn uitzonderlijk, maar uiterst effectief concept.

“70 jaar na dato” De Irene Brigade in Zeeland

